

SZEPESI ELLENŐR

POLITIKAI HIRLAP.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

LŐCSE, Kossuth-utca 17. sz. Telefon 18.

ahova a lapot érdeklő közlemények, előfizetések és hirdetések küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

Dr. LEDERER MIKSA.

Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK: Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.

Egyes szám ára 20 fillér

Nem kell osztrák árú.

Irta: **Batthány Tivadar gróf**, orszgy. képvis.

1904-ben azt hirdették nap-nap mellett Tisza István és pártja s velük együtt egész Ausztria, hogy a többség akaratának mindig és mindenben feltétlenül érvényesülnie kell. A többségi akarat mindenhatóságának szentenciáját odáig terjesztették ki, hogy még törvény, alkotmány és házszabálysértéseket is szabad elkövetni, csak azért, hogy a többség akarata a törvényhozásban teljesüljön.

1905. január 4-én elhangzott a királyi trónról a felhívás, hogy a többség és kisebbség, a korona és közvélemény között felmerült ellentétek fölött ítéljen a nemzet. Itéljen a katonai, a közgazdasági, a szociális és közigazgatási kérdésekben, ítéljen az ország jövődő kormányzata iránya, szelleme és céljai tekintetében.

És a nemzet január 26-án ítelt, ítéletében kimondván, hogy a koalizált pártokat, illetőleg azok közös törekvéseit kívánja a kormányzatban s a törvényalkotások terén érvényesíteni. A nemzet halálra ítélte a szabadelpvüparti kormányzati szellemet és irányt, a közös vámtérületet s ezen párt katonai programját, amely a Tisza által lefokozott 9-es bizottsági pontozatok alapján állott s ezek helyébe kívánja a nemzet ítélete, hogy hajlassék végre a 67-iki kiegyezésből leg-

alább annyi, amennyit a koalíció felirata a katonai kérdésekben felsorol, alkottassék meg egy széles alapokra fektetett választási reform, a szociális reformok egész sorozata és léptettségük életbe az önálló vámtérület s ezzel biztosították Magyarország gazdasági önállósága.

S miután a nemzet ilyen ítélete elhangzott, kérdelem, mi lett a nemzet többsége akaratának feltétlen érvényesüléséből? Az lett, hogy a nemzet verdiktuma óta a hatalom nap-nap mellett mást sem tesz, mint a törvények, az alkotmány, a parlamentarizmus lábbaltiprásával meghusitja, hogy a nemzet akaratából csak egy szemérmű is megvalósulhasson. Nem akarom az 1905-ik év eseményeit e lapok t. olvasóinak emlékezetébe újból felidézni, csupán a legutóbbi napok gyászos eseményeihez legyen szabad néhány megjegyzést fűzöm.

Ugy-e bár, folyton azt hirdették, hogy az utolsó választások nem fejezték ki a nép igazi akaratát, előbb ki kell bővíteni a választók számát, mert csak akkor tudjuk meg a nép valódi akaratát? Nos, mi felajánlottuk, hogy megcsináljuk a választási reformot a legszélesebb alapon s azután hívja a király újból a nemzetet ítélethozatalra, a katonai kérdésekben maradjon minden függőben, addig, de pénzt, ujoncot hajlandók vagyunk megajánlani s a válasz? . . .

Fütyülnek Bécsben a választási reformra, a választókra, a nép akaratára! Dehogy is kell nekik általános nemzeti jog, népitélet, ez csak addig volt jó, míg yele a szociálistákat a koalíció ellen lehetett ugratni, de amidőn komolyan ki akarjuk terjeszteni a népjogokat, kikérik maguknak, hogy a nép milliói a katonai kérdésekbe még csak évek múltán is egyáltalán bele is szólhasson, úgy mondják, ehhez a népnek semmi köze.

Felajánlottuk, hogy időközben alkotunk egy sereg üdvös törvényt, amelyekkel igazságosabbá és becsületesebbé tesszük a közigazgatást, segítünk a nép nyomorán, csinálunk törvényeket, amelyek a tisztviselőknak, munkásoknak, magán alkalmazottaknak, gazdáknak, vasutasoknak, kubikosoknak, stb. stb. jogot és kenyeret biztosítanak s a válasz? . . .

Elveszik a sajtószabadságot s a többi még meglevő jogainkat, az állam pénzét pedig a szegény népnek oda nem adják, hanem a dicsőséges osztrák armádiának foglalják le.

Amidőn pedig meghallották, hogy még azt is merészeljük követelni, hogy gazdasági önállóságunkat legalább törvényben iktathassuk, minek fejében megegyezünk Ausztriával s az egész külfölddel, Gautsch, Fejérváry, Goluchowski és Burián összefertek s Andrássy rögtön megkapta a

TÁRCA.

Öreg huszár . . .

Öreg huszár a megyeház
Kapujában

Haragosan fel s alá jár

Nagy bujában,

Rézzel kivert fringijája

Böszén csörtet . . .

Eb a magyar, kiverte a

Bécsi német.

Öreg huszár a megyeház
Kapujába

Ne szomorkodj, másképp lesz az
Nemsokára

Bécsi német nem való a

Vármegyébe,

Feltámad még a magyar nép

Dicsősége . . .

—y.

Sodoma.

-- A »Szepesi Ellenőr« eredeti tárcája. —

Irta: **H. Szederkényi Anikó.**

Az angyal sápadt arccal halgatta az Ur haragjának félelmes kitérését. Két kezét remegve

kulesolta össze és térdre hullt a sárány trón előtt.

— Uram! — könyörgött — csak most az egyszer légy kegyelmes. Ha te ismernéd a gyarló földi férget, akkor az irgalom forrása fölfakadna lelkedben.

— Te porszem, — mennydörgött az Ur — te azt mered mondani, hogy én nem ismerem saját alkotásomat, az embert?

— Hatalmas Alkotó, hisz oly messze van a föld az égtől. Te nagyon is távol állsz az embertől. Aki a földet ismerni akarja, annak nem szabad a hetedik mennyországban fény és bíbor közt lakozni. Hanem le kellene szállnod oda, honnan most a dieshimuszok jutnak el hozzád, majd meglátnád, ha ott járnál-kelnél a földön, hogy a bűn nem mindig bűn; a tömjén pedig nem mindig igaz. A bűnt nem követi el senki magáért a bűnért. A jót sem teszi senki csak a jóért. Kérlek, uram, kegyelmezz meg ennek a bűnbe sülyedt városnak.

— Jól van. Menj. Ha tiz igazlelkű embert találsz Sodomában, én e várost meg fogom kimélni, — így felelt az Ur.

Az angyal felölté magára a lelkes állat alakját. Csodaszép férfiú vala ő. A szemében egy darabja a mennynek, az orcáján pedig egy

sugara a biborképű hajnalnak ült. A járása-kelése csupa erő és csupa kellem.

Igy ment be Sodomába, a bűnnek és förtelmeknek hazájába. Ugy burjánzott ott a gonosz, mint réten a fű és szégyen és gyalázzal valának kikövezve ama város utjai.

Hiába volt ott uton és utfélen fény, pompa és ragyogás. Vakító sugaraik közül ki-kiüté rut pofáját a kéjben és gyönyörben fuldokló lakóknak vétektől duzzadó teste.

Amerre csak járt vala az Isten küldötte, csodaszép nők suhantak el mellette. Kábító illat járt velük. A pillantásuk szédítő, a mosolygásuk bódító volt. Mindegyik ráveté elveszejtő tekintetét a csodaszép férfiúra, de az ment tovább. Észre sem vevé őket Az orcája nem lett neki sem pirosabb, sem halványabb.

És járt az angyal már három nap óta. De nem talált ő az ezer meg ezer gonosz közt egyetlen igazlelkűre. Arca egyre szomorúbb lett. Sajnálta ezt a csodaszép várost. Sajnálta a csodaszép nőket és ifjakat. Hisz nem is tudták ők, hogy milyen vétkesek. Már a bűn csirájával együtt születének ők. Akik nem látták maguk előtt soha a jót, hogyan tegyék azt?

Végre a negyik napon megtalálta őt, az egy igazlelkűt. Szívében mondhatlan örömmel ment el házába és így szólt hozzá:

laszt, hogy — többé szóba sem állnak vele.

Ime nagy válságunk dióhéjban!

Ezen események tanúsága pedig az, hogy Ausztria halálos ellensége a magyar nép anyagi jólétének s hogy mindent, még a monarchia harcképességét is kockára teszik, csak hogy a magyar gyarmat Ausztria karmai közül ki ne csusszék, csak hogy Magyarország gazdaságilag önállóvá ne válhasson.

Ezen tények mellett kötelességünk, hogy a haza, az alkotmány, a szentesített törvények, a népjogok, a nép anyagi jólétének érdekében tovább küzdjünk, fokozott erővel, az eddigieknél több és hatékonyabb fegyverekkel. Ez alkalommal a mi védő fegyvereink közül csak egyet kívánok kiemelni, s ez az, hogy miután Ausztria mi ellenünk gazdasági téren lépett a legkimélettebb harcra, vegyük fel mi is ezt a harcot a gazdasági téren.

Magyar ember ne vegyen többé egy garasáru osztrák portékát sem. Amit ide-haza készítünk, abból csak hazai gyártmányt szerezzünk be, amit pedig itthon ma még nem készítenek, azt vegyük a külföldről, vegyünk angol, francia, olasz vagy amerikai gyártmányokat, de osztrákot soha és semmi szín alatt sem.

Tudassuk kereskedőinkkel, hogy ezentúl osztrák árut ne is tartsanak üzleteikben, mert azokat meg nem vesszük, aki pedig még ezután is osztrák árut akar a nyakunkra varrni, azt egyszerűen bojkottálja a vevőközönség!

Harc az osztrák zsarnok, harc az osztrák kereskedelemnek!

Nem kell osztrák árú! ez legyen a jelszó s ha e mellett kitartunk, csakhamar a kapzsi osztrákok fognak ajtóinkon békéért koldulni.

Törvényen kívül.

Az országgyűlés nem juttatta törvényen kívüli állapotba az országot azzal,

— Te vagy kiválasztva arra, hogy megmentsed a te hazádat. A te igaz lelked léssen, megváltója ezer meg ezernek.

Még nem végzé az angyal szavait, mikor kinyílt az ajtó és belépett rajta egy asszony. Az igazlelkűnek asszonya.

De micsoda asszony! Csupa erő és csupa ideg minden ize. Csak úgy sugározta magából a tüzet, mely ereiben keringett. A szeme két feneketlen örvény, ringó kebléből kábító lüti áradott ki. Amint lépett meg-meglebbent a ruhája és látni engedte gyönyörű tagjait. Olyan tökéletes volt ezeknek formája, minő csak az ő asszonyé lehetett, ki magának az Alkotónak kezéből került ki.

Az asszony üdvözlé a jövevényt. A szava lágy volt, mint később Dávid zsoltárjának a melódiái lehettek. Aztán leült szembe vele és nézte őt.

Az angyal érezte a pillantást. Úgy nehezedett az lelkületére, mint egy gránátszíkla súlya. Mintha nyelvét megbénítaná és mintha tagjait megölmsítaná az asszony nézése. Szólt az igazlelkűnek:

— Mennék talán a te tanulószobádba és ott fogom néked elmondani az Úr végzését.

Mig beszélt, csodálattal hallá az angyal saját maga hangját. Olyan különös volt az.

Mikor távozni akart, az igazlelkű kérte, hogy maradjon és lakozzék-nála. Az angyalnak eszébe jutott az asszony. És újra érezte, mint nehezedik rája annak pillantása, mint nyugózi

hogy az 1905-ik év elejétől kezdődőleg nem szavazta meg a költségvetést kormányainknak. Sőt a megszavazás megtagadásával egyenesen törvényadta jogát gyakorolta. A képviselőház ugyanis a nemzet törvényes képviselője. Joga a nemzetnek a joga, kötelessége a nemzet kötelessége. A mit tesz, mindazt a nemzet teszi. Alkotmányos ország kormányozhatásának egyedül törvényes feltételeit az ország gyűlésileg megszavazott évi költségvetések szabják meg. A kormányon levő férfiak rendelkezésére a nemzet által törvényesen felajánlott költségvetésnek kell állania, hogy az ország törvényesen legyen kormányozható.

Már most: a képviselőház — tehát a nemzet — vagy bizik az ország kormányát vezető férfiban, vagy nem bizik. Ha bizik — a mi azt teszi, hogy működésüket az ország javára valónak tartja — megadja nekik a költségvetést; ha pedig nem bizik bennök — a mi meg azt teszi, hogy munkájukat a nemzet kárára valónak tartja — megtagadja tőlük a kormányozhatás feltételeit, a — költségvetést. Ily költségvetés nélkül nem szabad a kormánynak az ország népétől adókat szedni.

Amely államban törvényesen megszavazott költségvetés nélkül is lehet kormányozni, ahol tehát az állam vagyonát az országgyűlés felhatalmazása nélkül is lehet adni venni: az az állam már nem alkotmányos, hanem tisztán abszolút uralom alatt nyögő állam.

Mert az alkotmány legfőbb biztosítékát, mondjuk, egyenesen lényegét képező költségvetési jogot semmisítették meg az ilyen államban. A legfőbb törvény megsemmisítésével szinte eo ipso megsemmisül aztán minden többi garanciális törvény is. Magyarországon ma ez az állapot van.

Az országgyűlésnek nemcsak a többsége, de, mondhatjuk, egésze bizalmatlan az ügyvivő kormány iránt. Ezt nyíltan külön is kifejezte. De a bizalmatlanság napról-napra nyilvánvaló abból, hogy költ-

le szavának hangja. Mint villám cikkázott el előtte egy intés: »Menj, fuss innen!« De az angyal maradt.

Visszavonult pihenésre. Fáradtan dőlt le a nyugvóhelyére, amelyre illatos virágszirmok voltak hintve. Bársonyos szirmuk hozzásimultak az angyal testéhez, arcához.

— Ilyen lehet az ő teste, gondolta az angyal. Mintha kígyó mart volna belé, rémülten pattant föl a nyugvóhelyéről. Rettenetes, örült gondolat volt ez. Ő, az Úr angyala, az Isten küldöttje, ime egy idegen nőre, egy földi ember asszonyára, annak testére gondol.

Odavágta homlokát a kemény földhöz és lelkében megtörve kért bocsánatot az Úrtól. Aztán fölállt és kifelé ment. Elmegy, fut innen. El ebből a városból. Hisz itt átok fekszik, megromlás a levegőben is.

Amint kilépett a házból, jött elébe az asszony. Szólt hozzá:

— Te el akarsz tőlem menni? Miért? Nem jól érzed te magadat az én házamban? Jól van. Menj. De te vissza fogsz jönni. Még nem kelt föl a nap és te itt fogsz állni az én ajtóim előtt és vágyva várod, hogy az megnyitassék te előtted. Nos, menj! — és villámgyorsan hajolt felé az asszony és rátapasztá parázsajkát az angyal ajkára és eltűnt.

Az angyal állt mozdulatlan, merőn. A gyehenna lángoló tüzeit érezte egyszerre egész testében. Két kezével megtépte kondor haját és rohant el, abból a házból.

ségvetést nem hajlandó neki megszavazni. A legelemibb, de leglényegesebb feltétele hiányzik tehát a mai kormány törvényesen való kormányozhatásának s kormányon maradásának. Ám a császári ügyvivő-kormány törvényes költségvetés nélkül kormányoz már esztendő óta.

Nyilvánvaló, hogy már e szempontból tekintve is, államunk jogi állapota ma már nyílt abszolútizmus.

Az ügyvivő kormány azonban nem állott meg annál, hogy a költségvetési törvényen túl tette magát. E legfőbb törvénytelenységébe beleöltte immár összes törvényeinket. A kormány ma már a törvényeken felül, vagy a mi ugyanaz: törvényeinken kívül kormányoz. Sőt nemcsak kormányhoz, hanem uralkodik.

Ily helyzetben az országgyűlés volna egyedül elég erő arra, hogy a kormány ténykedései ellen lehetetlenítő s megfelelő megtorlási intézkedéseket foganatosítson. Országgyűlésünket azonban — újra a törvényen kívül állva — szétkergették, összehívni nem akarják, így minden működését lehetetlenné teszik. A kormány így feketesetten rombolja szét összes törvényeinket s pusztítva a legszemérmelenebbül tombol törvényeinken kívül.

Ma úgy szól a törvény, ahogy azt Kristofi és Lányi magyarázza (!) Ezek lettek egyedül — hiteles törvényt magyarázók. Ha a törvény fehéret állít, biztosak lehetünk, hogy ha Kristófiaknak úgy tesszük, megmagyarázzák s reánk erőszakolják, hogy feketét állít s ellenünk szól. Ha hivatkozunk a törvény igaz értelmére, készenlétben áll mindig a szurony, a darabanc parancs végrehajtására.

Szomorú dolog, hogy büntető törvénykönyvünk nem intézkedik az ilyen törvénytelenkedések megtorlásáról. Ha két fillér értékű zsemlét — mert éhes vagy — ellopsz, hat havi börtönt kaphatsz érte, de aki az állampolgárok legszentebb jogait rendről rendre rabolja el, nincs rá büntetés.

Nem baj. Még lehet. Visszaható tör-

Rohant kétségbeesetten, ki a városból is. Futott, melle zihált, arcáról hullott a verejték, fürtei hrmlokához tapadtak. Végre fáradtan összeroskadt.

Szemei égtek, nyelve és ajka száraz volt. Ujjaival erősen leszoritotta szempilláit, de hiába. Ott állt előtte az asszony. A sötétségből csábítólag emelkedett kíváncsós alakja. Az a forró asszonyi test ott kísértett egyre mellette. Benne volt már a véreben. Azzal az egyetlen csókkal belopta, beásta magát minden porcikájába. Belemarkolt az angyal a durva homokba. Azzal dörzsölte a csók helyét. Hiába. Ott maradt annak a nyoma. Izzadt erősen. A vágyaknak egész légiója áradt onnan az angyal testébe. Minden paránya kívánta immár a csókot.

Néha-néha világos perce volt az angyalnak. Ilyenkor imádkozni próbált. Ilyenkor arra gondolt, hogy leveti magáról ezt az állati testet. Hisz csak egy fohászába kerül. És feledve minden. Ő neki nem lesznek többé emberi érzései. Nem lesznek lázas, égő vágyai. Ezt az ereiben keringő parazsat nem fogja érezni. Megsemmisül minden és ő nem lesz más, csak ami volt, csupa szellem . . .

Mikor ideért gondolataiban, szívszakadva kiáltott föl:

— Nem, nem! Nekem ő kell, nekem a bűn kell! — és rohant újra vissza. Hozzá, az asszonyhoz. Hozzá a bűnhöz.

Nem érzett fáradságot. Nem vette észre,

vényeket ritkán szoktak hozni. De sohse volt ilyenre olyan szükség, mint most lesz. Az ilyen bűnökre sürgősen — mihelyt összeül az országgyűlés — szigorúan megtorló törvényeket kell hozni s azt a szükséges időre való visszaható erővel kell felruházni. Ugy kell megbüntetni az ilyen bűnösöket, hogy még nemzedékről nemzedékre is szégyennel s rettegve emlegessék e bűnösök emlékét.

Ha legnagyobb bűn a nemzetárulás, legnagyobb legyen büntetése is.

L.

Labanc alávalóság.

Oroszországban haldoklik az autokratizmus. Vérben fuldoklik a cárizmus szuronyerdője, s visszaverődik rajta a népek napjának sugara: a szabadság.

Ugyanakkor Magyarországon temetik az alkotmányt. Temetik azt az alkotmányt, mely ezer év sziklatömbjére van építve, melynek minden követ a honfi vér ragasztotta össze; ha ez a vér megdől, porba hull és semmibe vész ezer év dicsősége, foszlánnyá lesz a trikolor és halálmadár módjára csattog felettünk az osztrák sas.

A »Gesamtmonarchie« eszméje ismét kísért. Mikor mindenütt népek szabadulnak föl és nemzetségek lesznek nemzetté, hazánkat tartomány sorba készül lerántani az osztrák hódító szellem.

A vezérő bizottság kimondta, hogy a király aggkorára való tekintettel elmegy az engedékenység végső határáig. El is ment. Elment annyira, hogy szinte a magányát szegte. A bécsiek is tekintettel vannak a király aggkorára. De másképen, mint mi. Körülveszik, hitegetik, csalogatják, felhasználják az aggkor gyengeségét és féktelen uralmi törekvéseikkel és nemzetünk iránt táplált nagy gyűlölettel bevitték az uralkodót, »hogy utasítsa vissza a békét«. A rosszakarattól és a labanc alávalóságtól telhetett ez csak ki. Mert hogy nem a király, hanem a környezete:

hogy kibebiztalt talpából az ut fővényére esorog a vér. Futott lélekszakadva . . .

Leszállt a homályos éj, mikorra az igazlelkű házához ért. Sötét volt az egész ház, csak két ablak világított. Az egyiket keresztül szolozmák hangzanak ki. Az igazlelkű imázik. Az angyal megrendülve, megbénulva állt meg. Óriási világossággal látta, mit akar ő most tenni. Egész meztelenségében állt előtte az eredendő bűn. Fölfogott egyszerre mindent. A sok-sok bűnt, mit a földi férgek elkövetnek öntudatlanul, most ő egész tisztán megértette. Látta. Sodoma förtelme megnyílt előtte. Elfődte arcát. A szeméi megteltek könnyel.

És ekkor megnyílt a másik ablak. Világos keretében megjelent az asszony. Selyemlepel volt rádobva testére. Szinte világított alóla rózsaszínű bőre. Bársonyfekete haja körülfogta s minden szálából villamosság áradt.

Az angyal megérezte. A köny fölszáradt szeméből, erősen megrázkódott és rohant az ablakhoz. Átvette magát rajta.

— Te, te kellesz nekem. Pedig tudom, hogy te vagy az átok, te vagy a bűn — zihálta az angyal és úgy szoritotta magához az asszonyt, hogy az fölsikoltott fájdalomában . . .

— Jer, jer — hívta az és az angyal ment vele.

A másik szobából áthallatszott:

— Ó te hatalmas Ur, a te angyalaid tisztasága ragyogjon az én házam fölött . . .

az osztrák nagyurak és a magyar sorból kikerült labancok okai mindennek, az kétségtelen.

Hiába irták, hogy a király olyan jól van tájékozva a magyar ügyekről, hogy tanácsosai nem adhatnak irányt akaratainak. A könnyenhívők félrevezetésére szánt hazugságot gyorsan megcáfolta a tény, hogy a király igenis az osztrák generálisokkal intézi nemzetünk sorsát.

Nem egy nemzet, nem a magyar király, sőt nem is az osztrák császár a mi ellenünk. Hanem csupán egy pár labanc, egy pár magyargyűlölő kamarilla tag, akik a Bach vagy Schmerling korszakot szeretnék megeleveníteni.

Ezek ellen a csemete Bachok és Schmerlingek ellen kell küzdenünk. Akik meghiusították a tisztességes békét, melyet nemzetünk vezérei jóakarattal, a békére való áhítózással és a király aggkorára való tekintettel kínáltak.

És ezek ellen küzdeni nem illoyalítás, nem árulás, hanem ellenkezőleg: hazafiság és becsület. Nem lehet már szó párt-ról, társadalmi osztályról, vallás vagy nemzeti különbségről. Csak egy kérdés van. Magyarok vagyunk-e vagy nemmagyarok? Osztrákok-e vagy honfiak, kurucok-e vagy labancok!? Nemzet akarunk-e lenni vagy hűbéres tartomány?

A bécsi kéz és a labanc alávalóság megtörésére egységesen kell küzdenie a nemzetnek.

A küzdelem tán áldozattal jár, de ez ne retentsen vissza bennünket, mert igaz és az igazságnak győzni kell. K.

A politikai szintérről.

Nagy bűnű magyar emberek sötét vétek-tengere a szerencsétlenségek vizözönjét borította erre a sokat szenvedett magyar hazára. Megint nagy mélységek, végzetes szakadékok fölött járunk. Roskadózó lábakkal, szorongó érzésekkel járjuk az ezer veszélytel teli meredek utakat. Járjuk a nagy igazságokba vetett hit fa-

*

Az angyal halványan, fáradtan vonszolta magát. Eljött ime a nap, mikor meg kell jelenie az ő Ura előtt. Meg kell jelemnie és megmondani, hogy megtalálta-e az igaz embert, kinek lelke megváltja Sodomát, hol szégyen és gyalázzal vannak kikövezve az utak . . .

És az angyalnak lelkét iszonyatos kínok szántják végig.

Ha megenti Sodomát, akkor elveszti az asszonyt. Az ő bűnét. De mikor ez a bűn, ah, ez neki édes. Neki ez az elkárhozás üdvözülés. Nem, nem megy vissza Urához. Hadd vesszen Sodoma és vele együtt pusztuljon ő is. És pusztuljon az igazlelkű is, kinek joga van az asszonyhoz. Az ő asszonyához, kinek teste és lelke immár az övé! . . . Az a részegítő, buja test. Nem! Nem fog az elveszni . . .

*

Az angyal megállt az Ur trónusa előtt. Leborult a sárányból készült trón előtt. Palástjával fődte el arcát, tekintetét.

— Nos, megtaláltad az igaz embert? — kérde az Ur szeliden és tekintetével nem nézett lelkébe angyalának, mert bizott vala benne.

— Meg — akarta mondani az angyal. Már kinyíltak ajkai. De ebben a szempillantásban szellemtestét éles büvölet remegtette meg. Fölragyogott előtte az asszony képe. — Nem találtam meg, hatalmas Ur, Sodomának veszni kell! — csengett az angyali szó az egész mennyen át . . .

natizmusával, rajongó magyar lelkünk halálra-szántságával. Halálos, nagy zuhanásokra és véres szent diadalmakra készen. Megyünk a mi büszke trikolorunk után, amelyre sugárzó betűkkel van ráírva a mi jelszavunk: Győzelem vagy halál!

*

Ha nem volna a dolog olyan megdöbbentően komoly, akkor kacagni kellene. Emberek még soha úgy föl nem süttek, mint a darabontvígécek, azok a szomorúságos lazzaronik. Nagy diadallal hirdették, hogy a koalíció hitvány módon leszerelt, hogy eljátszotta kisdéd játékait. Elárulta a nemzetet, elárulta a hazát. A megfizetett darabontsajtó öblös hangon ordította világgá a leleplezett koalíció országeladását és az újságírásnak e kivénhedt perditái fölcaptak hazafiaknak és dörgedelmes szózatokban tiltakoztak a megalázó béke ellen. Ők a darabontprivadinerek kérelhetetlen harcot hirdettek a bécsi erőszak ellen. Mely ironia! A svaregelb had nemzeti szintű kokárdával fölékesített buzogányt forgatva. A honmentés azonban csak rövid ideig tartott. Addig, amíg nyilvánosságra került a koalíció becsületes, lojalisságában is magyar, önérzetes válasza. Rettenetes, szánalmas helyzetbe került most a honmentő-banda. Ujra vissza kellett térni eredeti álláspontjukra (amely pénzzel vagy szilárd támaszokkal) ismét hirdetniük kellett a császáralom egyedül üdvözítő voltát. És ők a kitanultak, a sárosak, a viharedzettek minden különösebb lelki emóció nélkül megtették ezt. És ebben a nekik való szerepben igazán jól festettek.

*

A helyzet minden komorsága mellett is vannak humoros elemek, amelyekkel számolni és leszámolni kell. A darabontsajtó utálatos fias-kót vallott manővere mellett kell szólni — szólni muszáj — arról az undorító kirohanásról, amelyet egy Zimics nevezetű cseh-osztrák agitátor intézett a koalíció és elsősorban Kossuth Ferenc ellen. Nem méltatnók szóra ezt a fölháborítóan szemtelen köptengert, ha ez az agyalgyultságában vakmerő férfi moeskos szájjával meg nem piszkította volna azt, aki nekünk a legszentebb, legnagyobb: Kossuth Lajost. Ez a kis zöld cseh pimasz, ez a ripók agitátor mérhetetlen magyargyűlöletét olyan felháborítóan szennyes formában bögi világgá, hogy az ellen csak egy kötelező radikális orvosszer van: belefojtani a mocsokzuhatagot. Zimics ur! Mi szives-örömet elválnánk Ausztriától, de — Bécs nem akar. Ez magában véve osztrák komiszság. De Zimics ur, ön komiszabb még annál is, amennyire osztrák mivelta feljogosítja. Pedig — lássa Zimics ur — ez nagy szó. Azután meg maga hülye is Zimics ur. Higyje el nekünk, hogy maga szomorú egy individium. Szerencsétlen személy ön, aki Kossuth Lajos nevét vette büzös ajakára. Lássa Zimics ur, ezt maga még nagyon meg fogja banni. Nem hiszi? Mert Kossuth Lajost büntetlenül megbántani nem lehet. Aki Kossuthot bántja, azt — Zimics ur — megverik nagyon. A maga nevét — Zimics ur — jól megjegyeztük. Nem fogjuk elfelejteni. És még maga szorolni fog egyszer Zimics ur. Jó, jó, ne higye. Jaj, maga gyáva, maga ronda, maga nyomorult Zimics ur, nagy oka lesz még magának a magyargyűlöletre. A viszontlátásra, Zimics ur!

*

A gyászos epizódoktól el kell most tekintenünk. Magyar emberek bűnös üzelmei fáznak nekünk, de fojtsuk el gyűlölködő érzéseinket. Minden indulatunkkal, szenvedelmes gyűlöletünk izzó hevével forduljunk Bécs ellen, amely ismét nemzeti önállóságunkra, véren szerzett szabadságunkra tör. A pókhendi bécsi góg, az osztrák erőszak ismét minden rémséges borzadalmaiva

döngeti a magyar ellenállás sziklavárát. Lelkünk mélyéig megrendülve, a komoly meggyőződés legyőzhetetlen erejével szólítunk itt csatasorba minden magyar embert Bécs ellen, az osztrák zsarnokság ellen. A dolog immár kenyértörésre került. Nincs más út, mint a kérelhetetlen harc. Átérezve a helyzet komolyságát, kérelhetetlen harcot hirdetünk. A magyar király megszűnt, mint olyan. Sajnáljuk, gyászoljuk. Meg is siratjuk. A gyász napjai azonban megszamlálvák. Mi élni fogunk, élni akarunk király nélkül is. Árvaságunkban is élni fogunk, még egy idegen uralkodó akarata ellenére is. Az osztrák császárhoz minekünk semmi közünk. Söpörjön a maga portája előtt; akad ott elég söpörni való. Minket ne boldogítson.

Föl tehát az elszánt küzdelemre a létért. Mindenki, aki magyar, szálljon táborba az erőszak, a zsarnokuralom ellen! A diadalmasan lengő trikoloron ott ragyog a jelszó: »Győzelem vagy halál!

Göndör Ferenc.

Budapesti levél.

Külpolitikáizunk!

Mikor Nagy Péter cár Párisban járt, elment a Sorbonne egyetem házikápolnájába is, hogy megnézze Richlieu bibornoknak, a mindenható lángeszű állam-miniszternek a szobrát.

Ahogy a díszes társaság belépett a templomba, a cár egyenesen oda ment a szoborhoz és egy pathetikus mozdulattal átkarolva annak talpazatát, nagy emfázissal mondta:

Nagy ember! Ha most élnél az én időmben, oda adnám neked fele birodalmat, hogy megtanuljam tőled a másik felét jól kormányozni!

Eltűnődöm ezen az anekdotán és szinte melankolikus sóhajással szalad fel belőlem a sajnálkozás:

— Milyen kár, hogy ezt a jelenetet nem ismételteti meg egy, majd századok múlva eljövendő Habsburg utód a Goluchowszki szobra előtt!

Hogy miért?

Onök bizonyára azt mondják, hogy azért, mert a Habsburgok soha, míg a világ-világ, nem fogják mástól tanulni, hogy miképpen kell „jól” kormányozni, mert ők tudvalevőleg már ősidők óta mindenkinél „jobban” tudnak kormányozni.

Pedig hát nem így áll a dolog, Ez a jelenet egyszerűen azért nem fog megismétlődhetni, a Goluchowszki szobra előtt, mert — Goluchowszkinak nem lesz szobra...

Vigye el az ördög az én rossz szokásomat! Nem tudok emondani egy anekdotát, hogy mindjárt utána ki ne kíváncznék belőlem a másik.

Hanem hát már most mindegy! — elmondom.

Volt egyszer, hol nem volt, volt egyszer egy kártyás, szoknya bolond, iszákos poéta. Irgalmatlanul csunya életű fráter volt ez az én emberem. Egészen hiába való volt az a sok jó szó, korholás, amit a fenkölt lelkű, jó szívű delnök, akik nagyon szerették a költő dalaít és szonettjeit, rája vesztegettek.

A helyett, hogy megbecsülte volna magát az istentelen igrice, még többet lumpolt, a fenkölt lelkű hölgyeknek pedig hálából elcsavarta a fejét. Pedig nyakig ült már az adósságban. És a hitelezői kegyetlenül szorongatták.

Egy napon, mint szokás szerint minden nap, megint hajnalban vetődött haza valami tivornyáról és úgy, rühástól vetette magát végig az ágyon. El is aludt egy szempillantás alatt a jámbor, mintha ő lenne világban a legjobb barátságban a lelkiismeretével. Ez egyszer azonban, nem soká pihenhetett a legfrisebb stiklik babérjain, mert csakhamar felverte édes álmából az egyik legpiócaból lelkű uzorosa:

— Számlát hoztam uram! — mondta a kegyetlen férfiú sváran, egy hosszú papírlapot dűgva az álmából riadó poéta orra alá.

— Ah számlát?! — örvendezett a bohém olyan arccal, mintha csak azzal verték volna fel, hogy valamelyik hindú maharadza neki testálta minden kincsét.

— Számlát hozott? Na ez éppen pompásan jön! Ördöge van Önnek barátom, hogy így kitalálta.

A zord férfiú arca egyszerre kiderült, a poéta pedig zavartalanul folytatta:

— Nézze csak barátom, — mondta nyájasan, — ott van a pénzszekrényem a sarokban. Nyissa fel a fiókját.

A reggeli látogató nagy készségesen és roppant igyekezettel sietett a szekrényhez.

— Nos mi van a fiókban? — kérdezte a költő.

— Semmi! — felelt a másik némi csalódással.

— Jaj! De hát ne ezt a fiókot nyissa ki, hanem a másikat!

A derék uzorás újra éledő reménnyel csörgeti meg a kulcsokat.

— Nos?

— Semmi!

De az istenért! Hát azt a felső fiókot kérem!

— Ah!

— Nos! Nos! Mi van benne?

— Egy csomó irás.

— Jól van! Azok a számlák. Hát tegye oda a magáét is. Szólt és befordulva a másik fiúre, aludt tovább, becsületes lélekkel.

Hát gondolom így fog majd csinálni Vészi úr is, ha majd a hirtelen állás nélkül maradt méltóságos úrak beköszöntgetnek hozzá az alkotmányos maskarádé számlácskaival.

Kinyitja velük minden üres fiókját és a nagy „cehelések” emlékiratait, oda rakatja velük a legfelsőbbbe, a többi közé.

Az az... pardon! A mesém sántít egy kicsit. Az ebrúdra került méltóságos úrak értenek ugyan a nyitogatáshoz, hiszen volt benne elég gyakorlatuk, de nem hiszem, hogy Vészi úrnak lesz-e még akkor annyi üres fiókja, mint az én poétámnak volt.

Pedig volt neki is...

A társadalmi bojkott, mely országszerte megindult a hazaárulók ellen, Budapesten nem nyilvánulhat meg abban a formában és abban a terjedelemben, mint künn a periferiákon, ahol az ételt, italt és hajlékot is megtagadják a császári szolgálótól. Az ilyesmi itt fenn, ebben a nagy világvárosban egyszerűen kivihetetlen.

A bojkott módját azonban mégis megtalálják abban, hogy az ismerősök egyszerűen visszahúzódnak a társadalom száműzöttjeitől, kitérnek előlük, nem érintkeznek velük, s mindezt olyan feltűnően és tüntető módon teszik, hogy akinek szól, ne csak észre vegye, hanem piruljon is bele. Különösen az asszonyok csinálják ezt, irgalmat nem ismerő kegyetlenséggel.

Igy például a minap a székesfőváros egyik főtisztviselőjének neje zsurt adott, melyen nagyszámu és előkelő társaság gyűlt össze. Egyszerre a terembe lépett Kristóffy Józsefné, a belügyi ügyvivő neje, aki régi bizalmas ismerőse a háziasszonynak és a multban szívesen látott és mindenki által rokonszenvesen fogadott tagja volt a zsuron egybegyűlt asszonytársaságnak. Most azonban megjelenése nagy megdöbbenést keltett az egész társaságban, egyszerre elnémult a beszéd a teremben s fagyos csönd állott be. A háziasszony volt a legkínosabb zavarban, mert noha mindent elkövetett, hogy a váratlan vendég ne vegyen észre semmit, még sem sikerült elpalástolni a dolgot. Kristóffyné sápadtsága és nagy zavara bizonyította, hogy a szegény kegyelmes asszony — aki különben egyénileg köztiszteletben áll — mélyen ézi a bántalmat, amely egyébként nem neki, hanem az úrnak szólt. A kellemetlen helyzet nem tartott sokáig, mert a vendégek, mintha összebeszéltek volna, egymásután siettek bucsuzni, úgy, hogy alig tíz-tizenöt perc alatt a háziasszony maga maradt a miniszter nejevel, aki — szemében az elfojtott keserűség könnyeivel nemsokára szintén eltávozott.

Ilyen harcias a hagulat a fővárosi asszonyok körében. Sokkal harciasabb, mint a férfiak között. A harciaságot még nagyban növelték a legutóbbi események, amelyek hatása alatt a mi szeretetreméltó honleányaink, ha rajtuk állana, akkor ma is kardot kötönnék Bécs ellen. Szőnyű módon kellemetlen ez a hangulat a katonatisztekre, akik női társaságokban most sűrűn ki vannak téve az ilyen kérdéseknek:

— Mit tenne maga, ha a hazája és Bécs között fegyveres összefütközésre kerülne a dolog? Megmaradna-e az osztrák hadseregben, vagy a szabadság védői közé állana?

Nem csoda, ha ilyen kérdések után a tisztok ma meglehetősen kerülnek a szépasszonyok társaságát. Mert az e féle kérdésekre őszintén felelni mindenképpen nagy veszedelem lehet.

Ha már politikai pikantiákról van szó álljon itt még egy kis politikai pletyka, amelyet azonban sokan komolyan vesznek a politikai körökben is. Azt mondják, hogy a legutóbbi békekísérlet meghiusulását az udvari párt vitte keresztül, amely titokban arra intrikál, hogy hamarosan trónváltozást idézzen elő. Ezek az urak azon dolgoznak, hogy tanácsaikkal olyan lehetetlen helyzetbe sodorják az öreg királyt, hogy ne legyen számára más menekvés, a bonyodalomból, mint a lemondás.

Talán van is valami ebben a pletykában... G.

HIREK.

— **Személyi hir.** Dr Máriaassy Mihály, a lőcsei kerület orszgy. képviselője láb-bajának utókurálatása végett több heti tartózkodásra Budapestre a Lukácsfürdőbe utazott.

— **Kinevezés.** A király Hazslinszky Marcel jelenleg beszercebányai kir. járásbíró, a köz-

szereketnek és köztiszteletnek örvendett szepesváraljai volt járásbíró, kir. ítélőtáblai címmel és jelleggel ruházta fel.

— **Bonyodalmak.** A lőcsei izr. hitközség 30 választója megfeleltette az utóbbi előljárási választást (elnök, alelnök, pénztáros, előljárók stb. választását) több okból; először hogy a szövazatszedő küldöttség helytelenül járt el, amennyiben anélkül, hogy a szövazásra jogosult tagok névjegyzékét megállapította volna, mindenkitől, aki csak jelentkezett, elfogadta a szövazólapot, továbbá panaszojkák, hogy a választás szombati napon tartatott, amikor a kerületbeli falvakból a szövazók vallásuk miatt be nem jöhettek, hogy ő előljárási tag választatott, holott az alapszabályok szerint csak három választandó stb. stb. Egyidejűleg sürgős panaszszal is éltek a polgármesternél, hogy a törvénytelenül megalakult előljárási tag további működését függessze fel, ami iránt értesülésünk szerint a vallásügyi miniszteriumnál is megtörténtek a lépések. Borzasztón dul a béke!

— **Szerencsétlenül járt munkás.** Késmárkon e hó 8-án a Glesinger-féle fűrésztelepen Kereszturi Tamás fűrészgári munkás, midőn az a fűrészkeretet megolajozni akarta s még mielőtt a keret teljes nyugalomba került volna, a hajtórud Kereszturi fejét a keret öntött vasállványához szorította és vetörte. Néhány perc múlva Kereszturi Tamás a fűrészgárban halva találtatott.

— **Eső után köpönyeg.** Thököly hamvait a király Eperjesnek adományozta. Ahogy ezt Késmárk megtudta, erősebb jussa érdekében elkeresedett tollharcot indított Eperjes ellen, melynek immár csakis akadémikus értéke lehet. Ma Késmárk csak a hamvak jogállapotában lehet. de facto Eperjes fogja őket kapni. Debuisset pridem.

— **Áthelyezés.** Zsuffa Fausztin lőcsei minorita házfőnök megrendült egészségi állapota miatt itt hagyja állását és helyébe — értesülésünk szerint — a mi régi jó, kedves Mátéffy Ipolyunk kerül vissza, aki a rend lőcsei vagyonának gyarapítása kerül elévülhetlen érdemeiket szerzett s akit a lőcsei közönség rang, osztály és felekezeti különbség nélkül szeretettel és bizalommal fogad.

— **Polnisch Károly nem mond le.** Emittettük, hogy Polnisch Károly városi pénztáros és Tilkovszky István rendőrkapitány közt a mult közgyűlésen egy kis összekoccanás keletkezett. Polnisch Károly az ő jóhiszeműségének támogatására a polgármestert kérte fel, aki azonban kitérő választ adott. Ezen Polnisch Károly oly módon felháborodott, hogy állásáról való lemondását emlegette. Persze egy óra alatt tele lett a város a hirrel, hogy Polnisch lemond. Ámde mint a legkompetensebb forrásból értesülünk, ebből a lemondásból nem lesz semmi. A pénztáros amaz eljárásához, hogy az értéktelen, semmire se használható s a város költségére kiszállíttatni szokott hamut saját költségén hazavitette, semmiféle jogtalan cselekmény gyanujának még az árnyéka sem férhetvén, amint azt a legközelebbi közgyűlésen okmányilag is igazolni fogja, — elhatározta, hogy marad.

— **A lőcsei kath. kör közgyűlése.** A lőcsei kath. kör f. évi január hó 28-án tartotta rendes évi közgyűlését a kör nagytermében. Kompanyik Coelestin mint a kör elnöke szép szavakkal üdvözölte az egybegyűlteket s utána felkérte Kiss Kálmán egyleti titkárt, hogy terjessze elő jelentését. Ezután Petrilla István pénztáros számolt be az egész évi pénztárkezeléséről, mit az erre alakított számvizsgáló bizottság már megvizsgált és a legnagyobb rendben talált. Most következett a tisztújítás. A nagy számban megjelent tagok elnöknek ismét egyhangulag Kompanyik Coelestin apát plébánost, alelnöknek Tilkovszky István rendőrkapitány és titkárnak Kiss Kálmán szolgabírói tisztviselőt választották meg óriási lelkesedéssel. Elnök megköszönte az irántuk táplált bizalmat, mire áttért a következő tárgyra t. i. a választmányi tagok megválasztására, akik egykét tag kivételével a régiek maradtak. Előter-

jeszti ezután elnök, hogy évközben a villamos vezetékét bevezettette és ebből kifolyólag, mert ez nagyobb költséggel jár, indítványozza, hogy a rendes évi tagsági díj 6 koronáról 8 koronára emeltesse fel, mit a közgyűlés egy pár tag hozzá szólása után egyhangulag elfogadott. Elnök abban a reményben, hogy a tagok mint eddig is iparkodni fognak a kör felvirágzásán fáradozni, — az ülést berekeszti.

— **Az ólublói ifjuság** 1906. évi február hó 25-én a városi »Korona szálloda« termében jótékony célú műkedvelői előadást rendez. Színe kerül: Felhő Klári. Az előadást zártkörű táncmulatság követi.

— **Szepesiek estélye a fővárosban.** A budapesti »Szepesi Egyesület« és »Szepesi Társaság« folyó évi február hó 21-én a terézvárosi kaszinó (VI., Andrássy-ut 39. sz.) összes helyiségeiben hangversenyvel egybekötött szepesi táncestélyt rendez. Belépti jegyek a meghívó felmutatása mellett Lángh Gyula ur ügyvédi irodájában (Budapest VI., Andrássy-ut 94. sz.) Kalix Viktor ékszerész urnál (Ferenciek-tere) és este a pénztárnál válthatók. Személyjegy ára 5 korona, családjegy 3 személyre 12 kor., 4 személyre 15 kor. Kezdeté fél 9 órakor. A tiszta jövedelem szegény egyetemi hallgatók segélyezésére fordítatik, miért is felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. A hangversenyen közreműködnek: dr. Bartha Richárdné, Literáty Gyuláné, Regéczy Ilona, May-Münster Kornélia Bogsch Elza, Regéczy Margit urhölgyek és Farkas Imre, Tóth Elemér, Marscek Andor urak.

— **A löcsei katolikus kör koncertje.** A farsangi mulatságok egyik legpompásabbja volt az, amely f. hó 4-án rendeztetett a löcsei kath. kör összes helyiségeiben. Az összes helyiségek, főleg a nagyterem ez alkalommal valóban szűkeknek bizonyultak és a közönség, mely minden zegét-zugát megtöltötte, ama meggyőződésének adott kifejezést, hogy a jövőben mégis csak a városi nagyvendéglő dísztermében kell az ilyen nagyszabású estélyeket rendezni. A vigalmi bizottság élén Kompanyik Coelesztin és Tilkovszky István elnökökkel mindent elkövettek a siker biztosítása érdekében. A hangverseny minden száma, főleg Wissinger M. Károly kupléi rendkívül jól hatottak a közönségre s megérdemelt tapsokkal fogadtattak. A »Schwiegermamá«-ban Kinszky Ilona, Klimkó Gusztó és Wilisinszky Angella urleányok arattak úgy játékkal, mint énekkel nagy sikereket. A koncertet, mely igen hosszúra nyúlt el, vig tánc követte, melyben a fiatalság, kik közzé természetesen a táncoló férjek és urnők is sorozandók — a kivilágos kivirradtig kitartott. A mulatság kedélyteli, feszelen volt, mint ahogy más löcsei mulatságnak is — kellene lenni.

— **Szinészet.** Dr. Farkas társulata végrehalára f. hó 12-én kiszabadul Igló közönsége circe karjai közül, melyek egy örökkévaló szezonra ígyekeztek őt odabilincselni és folytatja a löcsei idényt, melynek repertoírját a következőkben mutatjuk be:

Február 12-én Kis pajtás. — 13-án Csepürágók. — 14-én Udvari tanácsos. — 15-én Casanova. — 16-án Leányka. — 17-én Baccarat. — 18-án d. u. A bajusz. Este Leányka. — 19-én Elnémult harangok. — 20-án A miniszter előszobájában. Hangverseny. Pillangó kisasszony. — 21-én Szobaleány. — 22-én Vén leányok. — 23-án Gül-Baba. — 24-én d. u. Kérők. Este Zsába. — 25-én d. u. Falu rossza. Este Gül-Baba. 26-án Páholy. — 27-én Kis kofa.

— **Árverés életveszéllyel.** Gál Vilmos bir. végrehajtó f. hó 8-án majdnem áldozatul esett egy végrehajtást szenvedő bosszújának. Ulozsán árverést tartott Szeman József házánál, de már jó előre intézkedett a csendőrség kirendelése iránt, mert Szeman uton-utfélen hangoztatta, hogy aki árverelni merészkedik, azt leüti. F. hó 8-án megjelent Gál Vilmos és a végrehajtó fél ügyvédjének segédje a helyszínen árverelni. Amint Szeman a bírótól hazamenet lakása ajtajába ért, hirtelen kirántotta kabátja oldalzsebében elrejtve tartott töltött revolverét, de a csendőrmester éber szeme e pillanatban megragadta a bűnös szándékkal telt ember karját és a revolver kiesett a mérnylő kezéből. A csendőrség erre a vakmerőt vasra verte és így hozta be a löcsei kir. tszék

fogházába, honnan 2 nap mulva szabadon bocsátották. Az eljárás hatóság elleni erőszak miatt folyik. Amint halljuk, ebben az évben ez már a 4-ik eset, hogy az elkeseredett adósok megfenyegették Gál Vilmos végrehajtót, aki elvégre is csak hivatását teljesíti, ha az az adósra nézve egy kicsit nem is kellemes.

— **Hymen.** Walkó János Collmann gölnicbányai kereskedő e napokban eljegyezte Madarassy Elluska urhölgyet Máriahuttáról.

— **Adakozás.** A felső-sunnyavai tűzvész károsultjainak felsegélyezésére újabb adakoztak: Felka város 68 korona 50 fillér, gróf Csáky Albin, gróf Csáky Vidor 50—50 korona, Szepesszombat város 40 kor. 20 fillér, Csütörtök helyi hívek 33 kor. 22 fillér, Handlovics József gyűjtése 25 kor. 55 fillér, Majlath erd. püspök, dr. Nosz Gyula 20—20 kor. Vázsec község 18 kor. 60 fillér, Durand község 17 kor. 10 fillér, Leibic város 15 kor., Szepesdaróci hívek 14 korona 64 fillér, Teschler Kálmán gyűjtése 12 kor., Felkai pébánia hivatal Winkler Ernő főszolgabíró, Minorita társház, Házfőnök Takács Takács Mária és József 10—10 kor., Rauchwenger Ármán 6 kor. Dániel Mária 5 kor. 03 fillér, Kekát Ágoston 5 kor., Kovaltsik András 4 kor., Vimmer Ferenc 3 kor., Oravecz Béla, Dr. Polák János, Zerna István 2—2 kor., mely összegeket midőn a legnagyobb hála kifejezésével nyugtáztam, egyuttal a legnagyobb inségben lévő népet, melyet egy alig 13 éves cigány lány oly nagy szerencsétlenségbe ejtett, a n. é. közönség további jóindulatába ajánlani bátorodom. — **Handlovics József,** plébános.

— **Az Orsz. Vöröskeresztyelet** szepesszombati fiókjá a múlt héten fényesen sikerült teaestélyt rendezett. A szétküldött műsor változatossága s az abban jelzett újdonságok nagy vonzó erővel bírtak Szepesszombat környékére úgy, hogy mindkét terem zsúfolásig megtelt igen szép publikummal. Láttuk ott nemcsak az öt felföldi városok intelligenciáját, de képviselve volt ott Lőcse, Igló, Késmárk, sőt Landok, Szepesvéghely, Savnik, Kereszt-falu is. A jelenlevők nem csalódtak a műsor vonzó erejében, a teázásközbeni előadások oly nagyszerűek voltak, hogy a közönség tetszésnyilvánításának jelét adta szünni nem akaró tapsviharai által. A szimfonia már nemnél fogva is tetszett s a csalogány hü utánzása egy szép babérligetbe varázsolta a jelenlevőket. Krötschmár Klára a férjhez menendő leányokat s a házasulandó urakat alaposan kioktatta s a többi publikumot gyönyörködtette solo előadásával. Schönviszner Irén klasszikus zongorajátékával mindnyájunk tetszését kiérdemelte s szép csokorral honoráltatott is. Az élő fényképek minteddig ismeretlen pontja a műsornak teljesen kielégítette a jelenlevők kíváncsiságát, a 12. aranyrámba beállított s megvilágított kép a legremekebb látványt nyújtotta, egyik kép szebb volt a másiknál s végre mind egyforma csodaszép volt! Ez volt általános vélemény. Árvay Margit magyar dalai s zongorajátéka, nemkülönben Árvay Elza és Schmör Gyula duettje illetve játéuk oly precíz oly remek volt, hogy a hallgatóság nem diltetánsok, de művészek előtt lévőnek képzelte magát, végre Lám Pál és Czopf Vilmos kórikus előadása valamint az állatquartett alaposan megkacagatta a jelenlevőket. Mindez lejátászódott két izlésesen díszített teremben, melynek egyikében egy légyölő gombát ábrázoló pezsgősátor, másikában a tombola sátra díszlett. A két terem között volt föl állítva a buffet. Éjtél után kezdődött a tánc, mely reggel 7 óráig tartott. Az első négyest 52 pár táncolta, oly szám, mely fényesen igazolta az est erkölcsi sikerét. Az estélyt a fiókegylet választmánya Majunke Gedeonné elnökő élén rendezte s főleg az ő és férje fáradozásának köszönhető a nagy siker, másrészt Genersich József választmányi tagnak, ki a termeket oly szépen díszítette s az élő fényképeket nagy szakavatottsággal felállította. Vivat sequens!

— **Talált hulla.** Alsó Szlovinka község határában egy ismeretlen férfi hullát találtak. Az ismeretlen férfi valószínűleg utközben megfagyott, mire a hulla mellett talált pálinkás üveg enged következtetni.

— **Gölnicbánya város tanácsa** a város szegényalapjának javára 1906. évi február hó 18-án a városi vendéglő nagytermében táncestélyt rendez.

— **A poprádi iparos kaszinó** f. évi február hó 18-án a »Poprád-szálló« termeiben saját pénztára javára műkedvelői előadást rendez, melyen színre kerül: I. Előkép »Hat mese egy lapon.« II. »Der versiegelte Bürgermeister.« III. Megjött a papa.« Előadás után tánc.

— **Jakabfalvi állapotok.** Hogy miféle állapotok uralkodnak Jakabfalván, azzal csak az bir fogalommal, aki az ottani nép minden viszonyait ismeri. Tanügyi szempontból az ország legelmaradottabb fészke. 560 gyermek jár vagy legalább is köteles lenne járni az iskolába, de hogy képzelhető ez 1, mondom és kiáltom egyetlen egy tanító alkalmazása mellett. Arról nem is szölok, hogy olyan tanterem, mely 560 tanítóes gyermek befogadására képes lenne, Jakabfalván nincs, de mit is csinálna ennyi gyerekkel a tanító egy szobában, még ha az egyetem tanterme is állana rendelkezésére. Hát a bajon úgy segít a józan nép, hogy a gyerekeket a szűk iskolába csak felváltva küldi úgy, hogy 1 gyermekre hetenként jó, ha egyszer kerül a sor. Hol marad a tanügyi felügyeleti hatóság? Hogy nézheti ezt az állapotot tétlenül? Vagy talán jobb, ha a nép továbbra is a sötétben fog botorkálni, szellemileg visszamarad, hogy ne legyenek eszméi, vágyai s hogy mint a barmot lehessen — az urna elé állítani! De a szellemi hátramaradottság mellett ijesztő a falu anyagi nyomora is. Évekkel ezelőtt dus erdői voltak s a nép ebből élt, favágás, fafuvarozás, zsidelykésztés stb. bőven hoztak a konyhára. De volt pár évvel ezelőtt erdei legelő is, volt állattenyésztés. Ma teljesen erdőtlen hegyvidék, senkisé gondol a jövőre, az irtványok nagy részét kénytelen tűrni a nép, de ez csak krumplit ad már. A legelészet redukálódott, állattenyésztés alig van. A föld szűkkeblű, ipar nincs. Szóval, ahol néhány év előtt 3000 férfilelek munkálkodott serényen, ma csak 1000 férfi található. A többi ott van Amerikában, ahová az állam lassanlassan kitelepíti az egész országot.

— **Gondatlanságból agyonlőtte.** Ábrahám falván 8-án este a reggeli órákban Förster Jakab ottani korcsmárosnak 7 éves fia, mialatt atyja a szobából távozott, a falon függő revolvért leakasztotta s 3 éves testvéröccsét vele meglőtte, ki is nyomban meghalt. Az orvosrendőri boncolás megtartatott s a bűnvádi eljárás a gyermek atyja Förster Jakab ellen gondatlan emberölés vétsége címén megindított.

— **Vidéki csendélet.** Nemesak a fővárosban, de a mi vidékünkön is napirenden vannak a cég feltűnések, cég letűnések üzleteknek egy éjszán át való cégváltozása stb. 1905. nyarán Saphir Izidor késmárki divat- és rőföskereskedő járt el hasonlóképpen, tömeges bevásárlásokat tévén, üzletét leendett apósa által hirtelen feloglaltatta és eladatta. Mire a megkárosított budapesti és pozsonyi cégek a dologról értesültek, már üres volt a bolt. Sonnenfeld S. Samu pozsonyi cég 474 kor. 92 fill., Sinnenschein és társa bpesti 900 korona, ifj. Fischer Adolf 200 kor. 81 fill. s Sommert Klinge budapest cég 497 korona, 70 fill. erejéig lettek becsapva. A löcsei kir. törvényszék Saphir Izidort aki ellen vagyon hiány miatt a csőd nem volt elrendelhető, folyó hó 10-én négy rendbeli csalás büntette miatt vád alá helyezte.

— **Sok hűhó semmiért.** Megirtuk, hogy Atlasz Miksa kassai képűgnök Görgön és Kolcsón vagy harminc parasztagdánál megrendeléseket gyűjtött szent képekre, amelyek felvételénél rózsafüzért és miséket helyezett kilátásba a rendelőknek. Atlasz a büntető bíróság elé került harminc rendbeli csalás vétsége miatt. A tárgyaláson azonban okmányilag kitünt, hogy a nevezett tényleg számtalan pap ajánlatával ellátva egy tisztességes cég képviselőjében gyűjtötte a rendeléseket és hogy a jövedelem 5%-a tényleg kegyes célokra, templomra, misére stb. van szánva. Ilyen körülmények között csalásról szó sem lévén, a panaszosok visszavonták feljelentésüket és Atlasz ellen a büntető eljárás nyomban megszüntetett.

— **Roppant érdeklődés nyilvánul egy új, csúszellenes szer iránt,** melyet a Székelyhavasok alján található édesvízi szivacsból készít Balázsovich Sándor gyógyszerész Sepsiszentgyörgyön 186. szám. Ez a törvényesen védett »In-

diszes», melynek hatásáról a legelőkelőbb orvosok is a legnagyobb elismeréssel nyilatkoznak. Kik köszvény, csúsz, tagszaggyógyítás stb. betegségben szenvednek, saját érdekükben használják az »Indaszesz«-t, mely 2 és 1 koronás üvegekben mindenütt kapható.

IRODALOM.

»A Magyar Nemzet Anyakönyve« című magyar nyelvű genealogiai lexikon-vállalat indult meg, melynek az a célja, hogy a XX. században élő magyar nemzet minden egyes tagját életszerűleg megörökítse, a jövő, a történelem számára. A számos kötetre tervezett mű diszes albumalakban jelenik meg, melynek remek kiállítása a »Globus-műintézet«-et dícséri, a rendkívül érdekes, költői lendületű szövegrész pedig Kulesár Béla szerkesztő ízlését és gondosságát. A mű arany- és ezüst vászonba vont, színes dombornyomású táblája már maga páratlan ékességévé teszi a salonok asztalának. Belsejét ihletett alkotású allegorikus képek díszítik s arcképek elhelyezésére alkalmas albumlapokat és a családi események följegyzésére szolgáló, ékesített kartonokat is tartalmaz, hogy minden családnál valószínűleg ereklyévé lehessen, úgy, mint apáinknál a biblia. Ennek a páratlanul álló családi albumnak előfizetési és megrendelési ára 10 korona, bolti ára 20 korona. Mindan előfizető vagy megrendelő azt a befejező egész képező kötetet kapja meg, amely saját életrajzát tartalmazza. Ezzel a műbecsű és tudományos értékű művel nemcsak életünket örökíthetjük meg utódaink kegyeletének, hanem jót is cselekszünk: mert legközelebbi kötetének tiszta jövedelméből 5 százalékot a póttartatók családjainak segítésére adományoz a kiadó. »A Magyar Nemzet anyakönyve« szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest VIII., Rákóczi-utca 4. Telefon 86-40. Postakp. cheque-számla 16,394. Előfizetések, megrendelések és kérdézősködések a szerkesztőkiadóhoz intézendők. Életrajz és megrendelőséggyűjtők nagy jutalékkal, előnyös föltételek mellett alkalmazhatók.

— **A D. K. E. évkönyve.** Abban a békés kulturális háttérben, melyet a magyar hazának magyarrá tétele érdekében a nagy közművelődési egyesületek megvívának, jelentékeny része van a Széll Kálmán, Pallavicini ögróf és Rákosi Jenő vezetése alatt működő Dunántúli Közművelődési Egyesületnek, mely az ország területének közel egy harmadában, a Dunántúl 11 vármegyéjében gyakorolja a kulturális jótékonyt. Most jelent meg dr. Fodor Oszkár főtájtár szerkesztésében e nagy kultúregyesület tizenöt éves fennállása alkalmából kiadott évi jelentés, a mely bevezetőjében panaszos hurokat penget. A hivott társadalom nem keresi fel közreműködésével és filléréivel úgy az egyesületet, a mint a maga elé tűzött nagy nemzeti feladatok megkivánják s ez oka annak, hogy az ország ezen tekintélyes kultúregylete sem képes vagyonban meggyarapodva, a magyarság hatalmasan megnőtt váravá lenni, pedig a D. K. E. másfélvezetési fennállása vezéreinek bölcsességével és öntudatos kulturpolitikájával iparkodott céljai megvalósítani. Hogy a D. K. E. megoldhassa a mostani nehéz időkben is a maga elé tűzött feladatokat a következő felhívással fordul az elnökség az ország hazafias társadalmához: »A »Dunántúli Közművelődési Egyesület« a nemzeti művelődésért harcol, kisdédóvó intézeteket és nyári menedékházakat állít fel, nép- és vándorkönyvtárakat létesít, tanítókat és lelkeseket jutalmaz, kik a magyar nyelv terjesztésében érdemeket szereztek s minden eszközzel közrehatni igyekeznek a művelődés terjesztésére s a nemzeti szellem ébrentartására a Dunántúl. E nagy feladatokhoz kicsi még vagyoni erőnk, azért szükséges, hogy a hazafias magyar társadalom minden rétege nemes áldozatkészséggel támogassa egyesületünket. Ez bátorít fel minket, kik a Dunántúli Közművelődési Egyesület ügyeit vezetjük, hogy az érdeklődőket arra kérjük, méltóztatásuk megemlékezni egyesületünkről, mely másfélév-

tized óta nehéz munkát végez s nemes célokat szolgál, de nagy céljaihoz képest nagyon is csekély anyagi eszközzel rendelkezik. Nem kételkedünk abban, hogy a társadalom hazafias érzése meg fogja találni a módot, a melyen az egyesületet velünk szolgálhatja. A D. K. E.-ben a tagok kötelezettségei a következők: a) az örökös tag 2000 korona alapítványt tesz b) az alapító tag 200 korona alapítványt tesz s azt öt év alatt befizeti, c) a pártoló tag öt év alatt összesen 100 korona fizetésére kötelezi magát, d) a rendes tag legalább 10 egymásután következő évre 4 korona évi tagdíj fizetésére vállal kötelezettséget, e) gyámolító tag, ki bármilyen adománnyal járul az egyesület céljaihoz. A tagsági díjak a Magyar Leszámitó és Pénzváltóbankhoz (Budapest, Dorottya-utca 6. sz. a.) küldendők, de elfogad adományokat bármely lap szerkesztősége is, a tagsági bejelentések pedig a D. K. E. titkári irodájához, (Budapest, Akácfa-utca 9.) intézendők. *Pallavicini Ede* ögróf elnök *Széll Kálmán* diszelnök. *Rákosi Jenő* másodelnök.

A D. K. E. vagyona 138,600 korona 24 fillért tesz ki, ez összegből a tárnoki (Fehér m.), városlódi (Veszprém m.), tarjáni (Komárom m.), vimpáci (Sopron m.), szári (Fehér m.) és pénzeskúti (Veszprém m.) kikdedovódák fentartására a lefolyt évben 4628 kor. 70 fillér, a magyar nyelv tanításában kitűnt tanítók és papok segélyezésére 200 koronát, új népkönyvtárak létesítésére 4220 koronát s egyéb kulturális szükségletre 3698 kor. 5 fillért fordított az egyet. Az ovodáknak újjakkal való gyarapítását egyideig kénytelen volt az egyesület beszüntetni főleg azért, mert a közoktatásügyi kormány a szükségelt állami támogatást eddigé nem biztosította, sőt a tárnoki ovodát sem vette át állami kezelésbe, pedig erre nézve a kultuszminiszter még 1n05. augusztus 21-en kötelezettséget is vállalt. A D. K. E. a művelés terjesztésére szolgáló jó magyar könyvekből álló könyvtárakkal már fennállása óta terjeszti a magyar irodalmat s ma már 57 teljesen felszerelt könyvtárral rendelkezik, melyek sorában 13 vándorkönyvtár, mint meghonosítója szerepel a vándorkönyvtár intézménynek Magyarországon. Lebonyolította ez évben az egyesület a számára engedélyezett tárgysorsjátékot is, mely 20,500 koronával gyarapította az egyleti vagyont. A D. K. E. az ország kulturális mozgalmában a lefolyt évben is tevékenyen részt vett; új tagok és adományok gyűjtése körül pedig a Somogyvármegyei s a Komáromvármegyei közművelődési fiókegyletek fejtettek ki nagyob tevékenységet, a mit egyáltalán ez a lelkesen dolgozó két fiók, — melyek élén Tallián Gyula, Sárközi Aurél, Lőrinczy György s Andorka Elek állanak, — tudott csak maradandóbb sikereket produkálni, de már a Balatoni Kultur Egyeslet kénytelen volt működését beszüntetni.

Hogy menyiben sikerül Széll Kálmán, Pallavicini Ede ögróf, és Rákosi Jenőnek a D. K. E. kiváló és tiszteletreméltó vezéreinek nemes törekvéseik megvalósítása, ki tudná azt ma megmondani, de kétségtelenül nagy megnyugvással szolgálhat, hogy az ország egyik legnagyobb közművelődési egyesülete élén ők haladnak!

A midőn ezekben röviden ismertettük a D. K. E. széleskörű tevékenységét, felhívjuk külön is olvasóink figyelmét, hogy a legkisebb adományokat is továbbítjuk az egyesület javára, mely tizenöt éves fennállása alkalmából évi közgyűlést február 28-án, Budapesten az új városháza közgyűlési termében fogja megtartani s ezen alkalommal Széll Kálmán diszelnök szöveget fog intézni a magyar társadalomhoz.

KÖZGAZDASÁG.

A hazai ipar védelme.

Városunk néhány előkelőbb üzletének kirakatában megjelent és a figyelmes szemlélőknek bizonyára fel is tűnt már egy-egy diszes hirdetőtábla, a mellyel a »Magyar Védőegyesület« tanúsítja, hogy az illető kereskedő minő magyar iparcikkeket árusít és a közönséget azok támogatására felhívják.

Szomorú ipari viszonyaink tehát félszázados mély álom után új életre keltették a hazai ipar támogatására alakult védőegyesületet. Kossuth

Lajos lánglelkű rábeszélése országszerte mintegy 60,000 tagot szerzett az 1834-ban megalakított magyar iparpártoló »Védőegylet«-nek. Politikai történetünk gyászos fordulata azonban iparunk fellendülésének útját is elvágta s még ma is ott tartunk, hogy Ausztria korlátlan versenyével szemben iparunk alig-alig tengődik.

A művelt nemzetek fejlődéstörténetének legjellemzőbb vonása az ujkorban épen az, hogy földmivelő államból iparos állammá fejlődtek. Spencer Herbert, a nagy angol bölcselet, az industrializmus térfoglalásának nevezi eme fejlődési folyamatot.

A művelt nemzetnek eme fejlődésében, sajnos, mi magyarok vagyunk a legelmaradottabbak, nem a saját hibánkból, hisz az ipari fejlődéshez szükséges anyagi és szellemi tőke nálunk is meg van földünk gazdagságában és népünk értelmiségében.

De hiányzik belőlünk az elszántság, szívós kitartás, hogy végre az egész nemzet egy emberként egy táborba tömörülve, elhatározó elszántsággal szálljon szembe a külföld versenyével a magyar ipar érdekében.

Pedig óriási nemzeti érdekek fűződnek a magyar ipar hatalmas fellendüléséhez.

Először is: egy túlnyomólag őstermelő, földmivelő ország, mint a miénk, teljesen ki van szolgáltatva az időjárás szeszélyeinek. Rosz idővel járó rosz termés az egész országot egy év alatt nyomorba döntheti, míg nagyiparos államok nagyipari tőkék birtokában a legrosszab termés esetén is bárhonnán könnyen viszik be más államok termését. Másodsor: nemzetünk óriási vérvesztést szenved a kivándorlás folytán, aminek az oka az, hogy a munkás kezek nem találnak kellő foglalkozást és megélhetést. Harmadsor: pénzünk, nemzeti vagyonunk az idegen iparcikkért külföldre vándorol, a mi az általános szegénység legerősebb forrása.

Értsük meg végre a történelem tanító szavát: a nemzetek versenyében csak gazdag és számban erős nemzetek tudják helyüket megállani. Nemzeti létünkről van tehát szó!

Ne kicsinyeljük a »Magyar Védőegyesület« komoly törekvéseit, Legyen végre valósággá a sokszor hangoztatott, de valóra alig váltott jelszó: »pártoljuk a hazai ipart!«

Igen pártoljuk még azon hamis okoskodás ellenére is, hogy magyar ipar nincs, és hogy a magyar iparcikkek silányabbak a külföldiekénél. Még akkor is hazafias kötelességünk a magyar ipar pártolása, ha pénzünkért silányabb hazai, mint külföldi iparcikkeket kapunk. Hiszen természetes, hogy iparosaink és főleg gyárosaink ez eddigi lanyha támogatás mellett nem állíthatnak be elsőrangú gépeket, nem vásárolhatják a legdrágább nyersterményeket. De ha a közönség támogatása folytán iparuk, gyárak nagy forgalmat tud elérni, pár év alatt a nyereség biztos reményével tehetnek újabb befektetéseket, vásárolhatnak elsőrangú nyersterményeket, s így a külföldi ipar termékeit minőség és olcsóság dolgában is le fogják bérni.

Értesülésünk szerint a Magyar Védőegyesület az egész országra ki fogja terjeszteni működését, úgy, hogy minden valamire való városban megalakítja az iparpártoló egyesületet.

Reméljük, hogy városunk közönsége egyértelmű lelkesedéssel fog a zászló alá tömörülni, ha azt a magyar ipar védelmére városunkban is kifogja tűzni a komoly hazafiu aggodalom és lelkesedés. Nemzetünk vagyonosodása és ereje, idegenbe induló véreink megmentése és a magyar iparosok derék osztályának létérdeke függ ama zászló becsületes támogatásától. A haza, az iparos osztály és a kivándorlók érdeke kell, hogy mindnyájunk komoly érdeklődésének tárgya legyen.

Dr.

A legujabb üdítő és fájdalom-csillapító bedörzsölő szer az

UNIVERSAL-FLUID

(Illatos növény-esencia)

Csúsz, köszvény, rheumatikus szaggatások, fog- és fejfájás stb. ellen orvosilag ajánlva.

A kimerült, lankadt izmokat és idegeket felüldíti és erősíti.

Ára 1 decis üvegnek 1 kor. 50 fill., 3 üveg rendelés póstköltségmentes. 1 kis próbaiüveg ára 40 fill., 6 kis üveg 3 kor., 12 kis üveg 5 kor. postaköltségmentesen. 1 kis próbaiüveget 20 fill. bélyeg beküldése mellett minden költség nélkül kívánatra ingyen küld az

UNIVERSAL-FLUID egyedüli készítője

SKRIBANEK K.

gyógyszertára a „Vörös kereszt”-hez
TEMESVÁR, Holló-Hunyadi-ut sarok.

A „Mészárosok és Hentesek Lapja” és „Állatkereskedelmi Ujság”

kiadásában megjelent

Vásári zsebnaptár

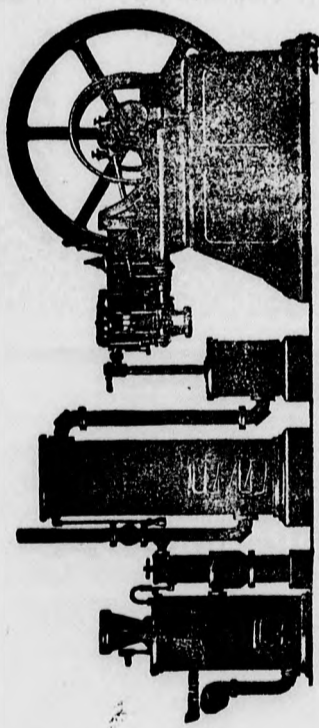
Husipari és Állatforgalmi évkönyv 1906-ra

és az előfizetők az idén is *teljesen ingyen* kapják meg.

Tartalmazza a fontosabb országos és havi, valamint heti állatvásárokat az év minden napjára pontosan átszámítva. A fontosabb állategészségügyi rendelkezéseket, az év folyamán felmerült újításokkal kibővíti. A fontosabb állatforgalmi tudnivalókat. A magyar és a külföldi állatpiacok kiviteli módosításait és az üzletszokásokat. A szavatossági időhatárokat. A fővárosi állatvásárok szabályait és díjait. A vágóhídi és husvizsgálati szabályokat. A fogyasztási adót. Az ipartörvénynek a házi iparra vonatkozó rendelkezéseit. Továbbá a husipar és állatforgalom körébe tartozó összes tudnivalókat, jegyzéknaplót stb.

Előfizetési ára félévre 6 K. Az évkönyvet csak **előfizetők** kaphatják meg, könyvpiacra egyáltalán nem kerül.

A „MÉSZÁROSOK ÉS HENTESEK LAPJA” és „ÁLLATKERESKEDELMELMI UJSÁG” kiadóhivatala Budapest IX., Ferenc-körút 13. szám alatt van.

Eredeti OSERS és BAUER motorok

BUDAPEST, VI., Podmaniczky-utca 18.

Motorgyár és vasöntőde: Bécs.
Benzin- és petroléum-motorok és locomobílok, szivó-gáz-motortelepek
2-3 fill. üzemi-költséggel. — Kedvező fizetési feltételek. — Elsőrangú gyártmány. — Költségvétés és árjegyzék ingyen

Nincsen betegség háznál,

ha meghozatja a híres

Király-balzsamot,

a balzsamok királyát, mely minden betegség ellen biztos szer és minden régi bajt is azonnal meggyógyít; tehát minden háznál tartani kell, mert ezen híres balzsam által megakadályozza a főfájást, köszvényt, csúzt, rheumát, fog- és hátfájást, lábszaggatást, kólikát, gyomorfájást stb., szóval minden betegségnek egyedüli biztos orvossága a híres **Király-balzsam**. Tehát elkerülhetlen szükséges, hogy minden háznál készenlétben legyen. Egy nagy üveg ára 2 kor. 3 üveg 6 K. 55 f. bérmentve utánvétellel. Kapható **Grosz-Nagy Ferenc gyógyszerésznél Debrecen Kossuth-utca. BUDAPESTEN: Török József gyógyszerésztárában Király-utca 12.** Ugyancsak ezen szerrel megrendelhető az egész országban elismert híres **hajdusági bajuszpedrő**, melytől a legrövidebb idő alatt a legszebb bajusz nyerhető. 3 doboz 2 korona 15 fillér utánvétellel bérmentve.

Meghívás.

A „SZEPESMEGYEI GAZDASÁGI SZESZTERMELŐK SZESZFINOMÍTÓ-RÉSZVÉNYTÁRSASÁGA” 1906. évi március hó 14-én délelőtt 11 órakor, saját helyiségében

XIII. rendes évi közgyűlését

tartja, melyre a tisztelt részvényeseket ez úton is meghívja

az igazgatóság.

Tárgysorozat:

1. Közgyűlési elnök választása.
2. Két részvényes választása a jegyzőkönyv hitelesítésére.
3. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése, a mérleg betérjesztése, a nyereség felosztására vonatkozó javaslat bemutatása és határozathozatal ezekről.
4. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentvényének megadása.

Vagyon. **Mérleg-számla 1805. december 31-én.** Teher.

	kor.	fill.		kor.	fill.
Telek, lak- és gyárépületek	269.699	68	Alaptőke	400.000	—
Gépek és felszerelések	323.059	44	Tartalékalap	67.000	—
Irodaberendezés	8.233	46	Gépértékesőkkenési tartalék	172.768	91
Készpénzkészlet	31.726	71	Gépértékesőkkenési tartalék 1905. évi dotációja 7.331.09		
Értékpapírok	1.000	—	Osztaléktartalék	3.000	—
Sz eszkészlet	65.616	—	Behajthatatlan követelések tartalékalapja	356.22	
Italárúgyári anyag-, félgymártmány és árúkészlet	483.427	—	Adótartalék	4.687	82
Szénkészlet	1.805	50	Szeszadóért államkincstárnak	513.551	20
Pénzüntézeteknél elhelyezve	35.262	07	Hitelezők folyószámlán	513.299	92
Részvényesek előlegei	214.038	87	Leszámitolt váltók	315.498	57
Szeszraktárosok tartozása	57.840	87	Fel nem vett osztalék	1.110	—
Árúadósok folyószámlán	379.287	64	Nyugdíjalap	45.644	80
Be nem fizetett részvénytőke	200.000	—	Tiszta nyeresmény	26.848	70
	2.070.997	24		2.070.997	24

Tartozik. **Veszteség- és nyereség-számla 1905. december 31-én.** Követel.

	kor.	fill.		kor.	fill.
Általános igazgatási és üzleti költségek	18.020	60	Nyers keresmény	143.115	68
Tisztviselők, munkások, nap-szamosok fizetése és lakberek	53.730	35			
Tűzbiztosítás	4.185	21			
Elhasznált szén	22.876	88			
Kamatok	10.122	85			
Gépértékesőkkenési tartalék dotációja 1905-re	7.331	09			
Tiszta nyeresmény	26.848	70			
	143.115	68		143.115	68

Lőcse, 1905. évi december hó 31-én.

Könyvelésért:

Hornung Albert s. k.,
főkönyvelő.

Az igazgatóság:

Wieland Artur s. k., igazg. elnök. **Gr. Csáky Vidor** s. k., igazg. tag. **Darányi István** s. k., igazgató. **Hollaender Jenő** s. k., igazg. tag.

Dr. Lorx Sándor s. k., igazg. tag. **Dr. Spóner Andor** s. k., igazg. tag. **Zipser Jenő** s. k., igazg. tag.

A felügyelő-bizottság:

Barcs Gyula s. k., felügy. biz. elnök. **Bugsch Sándor** s. k., felügy. biz. tag. **Hoepfner Gusztáv** s. k., felügy. biz. tag.

Münnich Kálmán s. k., felügy. biz. tag. **Okolicsányi-Zsedényi Ede** s. k., felügy. biz. tag.

Hirdetések

felvételnek és a legolcsóbban közöl-
tetnek a »SZEPESI ELLENŐR«-ben

Az Aradi és Csanádi Egyesült Vasutak Cementgyára Gurahoncon

szállít lassan vagy gyorsan kötő

Portland-Cementet,

mely a MAGYAR MÉRNÖK- és ÉPÍTÉSZ-EGYLET által megszabott normáliákat **70—80°-al felülmúlja.**

Továbbá elad saját rendszere szerint készült

szabadalmazott hornyolt cement-tetőcserép gyártó gépeket, melyekkel **tetőcserép-szükségletét fakereskedők, vállalkozók, gazdálkodók** házilag állíthatják elő.

A készítés pár nap alatt megtanulható, a gépek hordozhatók, a cserepek szabályosak, könnyűek, jól fednek és nagy szilárdságúak.

5th Kor. sőt még több napi kereset

A házimunka-kötőgép társaság férfiakat és nőket keres, akik gépeinkre munkát vállalnának. — **Egyszerű és gyors munka,** melyet egész évben ki-ki odahaza lakásán végezhet. Előismeretek nem szükségesek. Ha valaki más városban is lakik, az nem határoz, mi az elkészült munkát eladjuk.

Házimunka-kötőgép-társaság.

THOS H. WHITTICK ÉS TÁRSA

BUDAPEST, IV., Havas-utca 3—377.

PRAG, Petersplatz 7—377.

Ha köszvényben, reumában szenved, ne kísérletezzon semmiféle szerrel, hanem vegyen egy üveg

Dr. Flesch-féle

köszvény-szeszt,

mely csúzt, köszvényt, rheumát, kéz-, láb- és derekfájást, kezek és lábak gyengeségét, ütés, erőltetés, rándulás, ficamodásból származó fájalmakat és daganatokat biztosabban gyógyít, mint bármely más külső vagy belső gyógyszer. Hatása a legrövidebb idő alatt észlelhető, még a legrégebb bajoknál is, melyeknél sem fürdő, sem gyógyszer nem használt. Kapható a feltalálónál és egyedüli készítőnél:

Dr. FLESCHEMIL

„Magyar Korona“ gyógyszer-tárában
GYÖR, Baross-ut 24. szám alatt.

Török József gyógyszer-tárában Budapest, VI. Király-utca 12. és Andrássy-ut 26.

Egy és fél deciliteres üveg ára 2 kor. Huzamosabb használatra való „Családi“ üveg ára 5 korona, 3 kis vagy 2 „Családi“ üveg rendelésénél bérmentve utánvételt küldjük.

Villamos és gőzerőre berendezett gyár távolról sem képes oly olcsón finom és jó hangszert szállítani, mint

Reményi Mihály

a magyar királyi zeneakadémia házi hangszer készítője, azért ne vásároljon semmiféle hangszert,

legyen az hegedű, gordonka, cimbalom, harmonium, harmonika, fa- vagy rézfúvó hangszer, húr stb. stb. míg **REMÉNYI** legújabb ábrákkal ellátott képes árjegyzékét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik Budapestről Király-utca 58. sz. Zenekarok teljes felszerelése a legolcsóbb áron. Külön költségvetés díjtalanul. Kivétel a világ minden részébe nagy és kicsinyben. Zongorák és cimbalomok javítása. Az összes hangszerek javítása szakszerűen és olcsón.

SÖMÖRBETEGEK

olyanok is, kik sehol gyógyulást nem találtak, kérjenek prospektust és hiteles bizonyító-leveleket teljesen ingyen **ROLLE C. W.** gyógyszerész Altona-Bahrenfeld. (Elbe.)

Nyomatott a Szepesvármegyei Közigazgatási könyvnyomdában (tulajdonos: Braun Fülöp) Löcse Körtér 14. sz.

Vezérszó: Minden darab szappan a Schicht névvel tiszta és ment káros alkatrészekből.

Schicht-szappan

(Szarvas vagy kulcsszappant)

a legjobb és használatban a legolcsóbb, minden ruhanemű és mosási módszer részére.

Jótállás: 25.000 koronát fizet Schicht György cég Aussigben bárkinek, aki bebizonyítja, hogy szappana a »Schicht« névvel, valamely káros keveréket tartalmaz.

500 koronát

fizetek annak, ki a Bartilla fogvizének használata mellett üvege 70 fillér, valaha ismét fogfájást kap vagy szája büzlök. — (Franco küldéssel külön 95 fill.) Bartilla-Winkler Ed. Wien 19/1. Sommergasse 1. Kapható minden gyógyszer-tárban. Csakis Bartilla-fogvizet kerendő. Hamisítások bejelentése jól jutalmaztatik. — Oly helyekre, hol nem kapható, bérmentve küldök 7 üveget 5 kor. 20 fillérért. — Egy üveg nem küldetik.

Védjegy:

„Horgony“

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller pótléka

egy régióknak bizonyult háziszert, mely már több mint 36 év óta legjobb fájdalom-csillapító szerek bizonyult köszvény-nél, csúznál és meghűléseknél bedörzsölés-képpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, a mely a „Horgony“ védjeggyel és a Richter cég-jegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona és úgyiszlán minden gyógyszer-tárban kapható. — Forgalmaz: Török József gyógyszerész, Budapest.

Richter gyógyszer-tára

az „Arany oroszlánhoz“, Prágában. Elisabethstrasse 6 n.é. Mindennapi szétkötés.

TÉLI SAISON 1906-RA.

Alkalmi eladás.

5001 méter valódi szőtt, mosható bőr flannel a legszebb színekben

csak 26 fillér méterje,

nemkülönb ez idén is, mint évente, hogy Késmárk és vidéken lakó t. vevőimnek a

Téli bevásárlást

megkönnyítsem, a raktáromon levő összes uri és női divatárúciákat, szöveteket, vásznakat, szőnyegeket, szőrmeárúkat, szőttárúkat, nyakkendőket, zsebkendőket, kalapokat, keztyűket és galosnikat, — valamennyi a legjobb gyártmány —

mélyen leszállított árban eladom.

A kiváló minőségért szavatolok.

KOHN FERDINÁND áruháza

Késmárk („Hotel Kesmark“ átellenében.)

Első Styriai kötőgépgyár

Fogel J. L. műgépész

magyarországi képviselése és raktár

BUDAPEST, VI., Tréz-körút 20. sz. a.

A leghíresebb

kötőgépek

tömlőzárral, házi és ipari célra, részletfizetésre is kapható. — Árjegyzék ingyen és bérmentve, — Varrógép és javítóműhely.